

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

34. Pater, ignosce illis: non emin sciunt quid faciunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

diximus) multæ rationes afferri possunt. Quatuor adfert Cornelius Ianfenius. Primam, passionis generalitatem, quia ab omni hominum genere & in omnibus corporis membris, & in omnibus quibus potest homo pati, passus est. 2. passionis genus & qualitatem, quæ erat crucifixio. 3. complexionis nobilitatem, quæ dolores omnes magis reddidit sensibiles. 4. doloris puritatem, omni videlicet consolatione spoliatam: quibus addi possunt exactissima futurorum omnium dolorum scientia; item summa mortis indignitas, propter personæ suæ summam excellentiam, de qua Paulus dixit: *Recogitate eum qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem*; deinde & summam persecutorum ingratitude, quam ipse Christus considerans dixit: *Multa bona opera operatus sum inter vos, propter quod eorum vultis me interficere?* Hæc talia erant ut eorum viua & exacta consideratio sudorem sanguineum naturaliter elicere potuerint. Alius ille timor maledictionis & iræ Dei quem blasphemè ponit Calvinus, in Christum cadere non potuit, dicente Propheta de Christo: *Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: à dexteris est mihi, ne commouear.* Vide contra has Caluini blasphemias multò plura supra ad Matth. cap. 27. vers. 46. & infra ad Ioan. cap. 12. vers. 27.

Hebr. 12.

Ioan. 10.

IN LUCÆ CAP. XXIII.

34. *Pater, ignosce illis. Non enim sciunt quid faciunt.*

DVBITARI hinc potest, quomodo tanquam causam benignissimæ suæ intercessionis, crucifigentium ignorantiam ponat Christus. Nam Scribas & Phariseos saltem ac Principes populi ex destinata malitia, & ut Pilatus bene aduerterat, ex inuidia Christum ad crucifigendum postulasse manifestè constat, ut propterea ignorantia, qua laborabant, ex malitia fuerit, & inexcusabilis. *Obsecrati Iudæi in malitia sua (ait B. Leo) in quod prorupissent facinus nesciebant.* Atqui ignorantia tunc demum peccatum imminuit, & facilioris veniæ causa esse potest, quando qui ex ignorantia peccans, si sciret veritatem, non peccaret. Talem autem fuisse Iudæorum crucifigentium Christum, Paulus manifestè affirmat dicens: *Si cognouissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent.* Et Petrus non solum de vulgo, sed & de principibus Iudæorum qui Christum crucifixerunt, dixit:

Sermo. 15.

de passion.

Domini.

1. Cor. 2.

Añ. 3.

dixit: *Et nunc, fratres, scio, quia per ignorantiam fecistis, scitis & principes vestri.* Christus ergo de ignorantia hinc loquitur excusabili, quæ talis erat, ut, si sciissent quid facerent, non essent facturi. Causa quidem huius ignorantie in multis fuit malitia & invidia, sed quæ erat corrigibilis. Calvinus, ut hunc nodum soluat, in alterum extremum defertur. *Verisimile (inquit) est Christum non pro omnibus orasse, sed tantum pro misera plebe, quam zelus inconsideratus non autem deliberata impietas rapiebat.* Nam ut de Scribis & sacerdotibus nulla spes residua, pro illis frustra orasset. Hæc ille. Dupliciter errat: primum quod orauerit pro sola plebe. Nam Lucas aperte de plebe dicit: *Sequebatur eum turba multa populi & mulierum, quæ plangebant & lamentabantur eum.* Petrus quoque Principes non secus ex ignorantia peccasse quam populum loco citato affirmavit. Alter error magnam habet impietatem. Christum frustra pro Scribis oraturum. Nam de his ipsis dicit S. August. hæc Christi verba tractans. *Insani sunt, medium sum: sciant, patienter fero: cum occiderint, tunc sanabo.* Serm. 8. & 9. de verbis Apostoli. Sic beatus Leo loco citato: *Misericors Dominus, qui etiam interfectores suos sua morte volens saluare, pro ignorantia scilicet de crucis altitudine supplicabat.* Et iterum serm. seq. *Qui venit peccatores saluos facere, nec ipsis quidem interfectoribus suis misericordiam denegavit.* Rursum August. serm. 59. de verb. Domini: *Credentes sanguinem eius biberunt, quem scilicet fuderunt.* Vnde & Lucas alibi ait: *Multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei.* Vbi bonus Beza voculam sacerdotum è textu expungere studiosè conatur.

Calvini
duplex
error.Serm. 8. &
9. de ver-
bis Apo-
stoli.

Añ. 6.

43. *Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso.*

ETiam ex hoc dulcissimo diuinæ misericordiæ flore aliquid veneni fugere, aliquid quod contra pietatem diceret in hoc tanto opere pietatis advertere, & ad summam Christi bonitatem oculum nequam adferre Calvinus poruit. Ex his quippe Christi verbis misericordia & amore plenis, fiducia ac præsumptionem impiam stabilire, satisfactionis necessitatem ac fructum tollere, confessionis usum subannat: homo impius conatur. Audiamus loquentem belluam. *Primò (inquit) notanda est incredibilis facilitas, quod sine mora latronem tam humaniter complectitur, sibiq; beata vita socium fore promittit. Quare minimè dubium est, quin sine exceptione omnes admittere paratus sit qui ad eum cõfugient.* Vnde. certè

Poenitentia
& satisfactio-
nis ne-
cessitas de-
fenditur.